

באחד באדר פרק ראשון שקלים העדה

א) כפי' אהיה דב"ש הוא ואל"ר יוסי כ"י משום קנסא וכו' ע"י אולפין ומעשרין (ג) מגילה כ"ג ב' ד' ע"י ערין ד' ד' מנחות כ"ג ב' ד' ע"י ילקוט הלכה ד' (ה) ס"א מ"ג (ו) יומא ס"א (ז) ת"ח (ח) מביין (ט) מ"ד (י) ס"א אצל מקבלין מהן נדרים ונדבות, (כ) שהיא נדרה, (ל) ו' נדר ולא נדר, (מ) הוא,

עין משפט ונר מצוה

ב א מ"י פקד א מקבלים הלכה ט: כ"א ב מ"י שם הל"י: כ"ב ג מ"י שם הל"י: כ"ג ד מ"י שם הל"י: כ"ד ה מ"י פקד ד מפתח"ק הל"א: כ"ה ו מ"י פקד א מקבלים הל"י: כ"ו ז מ"י פקד ג מפתח"ק הל"ב:

נוסחת הברלי

(א) מעשרין ואולפין אמר ר"י: (ב) הא ק"ו כשכתיב כ"י לא שאלו און (ג) מורה ב' פקד כ"י: (ד) וקטנים אס וכו':

הגהות הגר"א

[א] י"ל און ממשכנין עד שיהא בן עשרים, וכו' שעת רוקח הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגריס בנירסא הישנה ועשה מחובצין וממשכנין חלוקה א' א' אפרס להמורה דהא מעיקרא דייק הלא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

ציון ירושלים

ובאמת שיעקר כפי' הק"ו וירכמו עק מנין כפי' דל"ה הל"י אמרו ירושלמי מני און מפקדין המעגל מע"ג האמוס ב"ש אצל מפקדין מע"ב וע"י שעת מ"ה"ח ע"י מושב"מ המעגל מע"ב האמוס בשבת, וכו' הרמב"ם כפי' משנת הר"י ויבאר המרכבת משנת שם כתיב' דלמדת דהוא מיותר הכונה דוקא בשבת אצל ב"ש לא ע"פ בחו"מ מותר לקרן, ובה"ש כ"ה פ"ק הבא ב"כ לדין מפקדין ב"ש אצל בחו"מ מפקדין והוא הירושלמי הל': (ש"ך לעמוד הקודם)

מניין שהפקד ב"ד הפקר דכתיב אצל לא יבא, כצ"ל בימיה דר"י ובכמה מקומות הבא ג"כ דברי ר"ש שילף מאלה המלות וכו' כפי' ע"י דיבנות סומן י"ט כבש דהא דר"ה ע"י דלא תימא דוקא שקילתים הפקדין ולק' להל"ל להחריב קמ"ה הפך דר"ה אצל גמ' ר"ה מאלה המלות ודבר זה היה כעטלס ע"ן מרבי בעל ג"פ סומן ק"ו וש"י בתקו"ה סומן מ"ה"ח שכתבו דא"ש יכול להל"ל לחרי"י וכל האחרוני הלכו בעקבותיהם ולא ראו דברי הש"ש הל' וירושל' כאן לא נמצא רק דברי ר"י וכו', (ע"פ): הדא רחימר בשבחיא שתי שערין, שהש"ע הל' שקלים ובתקו"ה סומן ל"ה ובלאני מואחס סומן כה ס"ק לג':

גליון הש"ס

[א] ע"י בקי"ע וס"ק הביאו ג"י עד שיהי בן ב' והגרי"א ג"כ היה בן ע"ש אצל כפי' המשניות להרמב"ם מעובר בנירסא הישנה לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש וכו' הרמב"ם פרש

כ' משא וע"י בחו"מ אמנם לפון ירושלמי און מונן דמעיקרא נקט כשהביא ב' שערות מובצין ואון ממשכנין ונראה דהירושלמי דהוא ר"י לשיטתו דס"ל כגדה דמ"ו מוך הוון כלל"מ ומעשה י"ל דהוה כותב הירושל' ונ' חלוקת ב' הלא דומתי כשהביא ב' שתי בתוך הוון מובצין כיון דל"י לאו שומא יביאו (ורלא כפי'ק) אצל אל לא הביא ב"ש לא ברא קנטון גמור הוא ולמשכן היינו להוציא ממון מחוקתו עד שיע"ב ב"ש היינו שיע"ב אחר י"ג שנה לרא עשה הל"ל גמור לכל דבר וכל מובצין ב"ש היינו שיע"ב אחר י"ג שנים חלוקת דר"י: [ג] וע"י כתיב ולחם משנה ממעשי' ה"ב:

הרי בן של עניים, דספק לקט הן: ה"ג דנים שא"י הוא ברם נשים הלל עניים מעשרין ואולפין אמר רבי יוסי שמענו שהוא פטור מן המעשרות ד"ה משום קנס. וה"פ ממני' אחיה ככ"ש דלמחר הפקר לעניים הפקר ולפיכך פטורין מן המעשר אצל כתיב הלל און לו דין לקט ומייצין כמעשרות ורבי יוסי אמר שמענו שאפילו כתיב הלל אחיה ממני' דכיון דקנטון רבנן והפקדו השללים שנוגעות בלחך הרי הוא כהפקד ב"ד ופטור מן המעשרות:

הלכה ג בותני' שולחנות. שם לשלחן שלפני השלחני שמקבל עליו וכן קורין החלפני שלחני ככל המשנה: **במדינה**. ביבולשים וי"מ ככל ע"י ישראל חוץ לירושלים והיו מחליפין מהלית השקל לכל מי של"ר: **ישנו**

במקדש. לפי שהיה הו"מ מתקרב היו יושבין במקדש כדי שיהיה להביא ול"מ' במקדש היינו בירושלים: **הסחיו למשכן**. והיו יושבין העבדו במימו של מי שלה הביא שקליו: **לוי**. לאפוקי מ"מ"ד כל דעבר על פקודי"א: **אצל לא נשים**. והמו א"ש כופר נפשו כתיב ולא אשה: **ולא עבדים**. דילפינן לה לה מאשה: **וקטנים**. אפילו הביא שמי שערות והוא פחות מבן עשרים: **שזב אינו פוסק**. אצ"ו מלשקול כשצילו שאומרין לו מאלח שמת עליו בשנה שעברה והעמדת עליו זאת המלוה תן עליו תמיד עד שיגדל ולא תפקוד: **ואין ממשכנין אס הכהנים**. א"ע"פ שחייבין במחלתי' השקל: **מפני דרבי שלום**. מפרש בגמ': **כל כהן ששוקל אינו חוטא**. וא"ע"פ שאינו חייב לשקול וק"י"א א"ס שוקל נמצא קרבן צבור קרב משל יחיד קמ"ל דל"טו חוטא לפי שהוא מוסרו לציבור **לגמרי**: **לעלמן**. להנחמן ולא היה דלמייצין לשקול אלא שעומר ושמי הלחם לוקמין משקלי ישראל לנדן: **גב' הא לתבוע מובצין**. מן הנשים ועבדים וקטנים דרוקא און ממשכנין אהו: **דהא דסימר** שמובצין מן הקטנים דוקא כשהביא שמי שערות א"ע"פ שלא הגיע לכלל שני: **אצל אס לא הביא שמי שערות**. **ולא הגיע לכלל שמי אפילו מובצין לא: ולמשכן און ממשכנין עד שיע"ב שמי שערות**. ובידל שיע"ב לכלל שמי ל"ה ה"ג ולמשכן און ממשכנין עד שיהיה בן ב'. ולפ"ו יומא הלל א"ף הסוגיא לקמן (הלכה ד): **כינוי הסניטא**. כן כ"ר לפ"ס ממני' דלרבי שלום היינו מפני הכבוד לאצ"ו ולי נראה מפני הכבוד היינו שמוחייבים לנהוג כ"ס כבוד דהוא ע"ד וקדשתו ואיסקולא ליהא דכיון דתנאי ר"ב כ"ה הוא על העמדת לגבות הס מחלו לכהנים: **ג"כ עבדים**. יטו. זה בגימטריא ש"ס ע"ב והכהנים והלויים ככלל: **כן משיצין חכמים ל"ר**. דלחכמים סוכרים דלר"ז מותר להביא משקלי הכהנים ועמך ושמי הלחם שלא נאמר וכל מנחת כהן אלא כמנחת כהן יחיד אצל לא כמנחת ש"ו ב' כשנתפוט ע"ס לצבור: **הטואל יחיד מסה** יטו. כמו דל"טו שיע"ד חלוק מנצור שטמאת יחיד מטה ואין טמאת צבור מטה ה"י א"כא חלוק בן מנחת יחיד מנחת צבור: **וקשיא וכו'**. הש"ס לא נמצא ליהא כ"י ע"י ומוקשי עליה א"י הא דקאמר בסומן והוא מומיז לון שיימיא הוא וכלאו קאמר ר"ה: **שאין חטואל וכו'**. ממני' היא כפ"ו ליומא: **הוא משיב לן**. וכי שקלים לאו נדבת יחיד כן ולמה יביא מן עומר ושמי הלחם: **על דעבר בימא יסן**. דהיינו כהנים ולויים וישראלים שכולן עברו ב"ס סוף: **על פקודים**. היינו ב"ד אהו שמנונו לנדן ב"ן אהו שמנונו ע"ס ישראל יתנו מרומת ה' והא דכתיב כפרשת ואלה פקודי וכתפ פקודי מעלה האמת ככר וגו' דשמעינן דהכהנים לויים לא נתנו היינו בתרומת האלדים אצל בתרומת

שקלים לקרבנות צבור והאזו כולן: **כל דעבר על פיקודי"א**. וכהנים ולויים לא עברו במנין לפני מטה אלא הוא הלך לפתחי האליהם ומנה אותן: **הלכה ד** בותני' קני זבין חזות. מוריס זבין יונה שזיב מביאין ובתמיים יאירי אצל כנכרים און זבין חזות: **כל שהוא נידר ונידב מקבלין מידן**. דכתיב א"ש א"ש לרבות כנכרים שגודרים נדרים ונדבות בישראל: **וקן מפורש ע"י עזרא**.

משנת אליהו

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

תורה אור השלם

1. וכל מנחת בתוך בליל תהיך לא תאכל: ויקרא ו טו. 2. זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לך: שמות ל יג. 3. ויאמר להם ור'בבל וישעו וישארו ראשי האבות לישראל לא לכם ולגו לבנות בית לאלהיה כי בגאון יחד נבנה לך אלהי ישראל כאשר צונו הפקדן בורש מלך פרס: עזרא ד ג

הרי בן של עניים, דספק לקט הן: ה"ג דנים שא"י הוא ברם נשים הלל עניים מעשרין ואולפין אמר רבי יוסי שמענו שהוא פטור מן המעשרות ד"ה משום קנס. וה"פ ממני' אחיה ככ"ש דלמחר הפקר לעניים הפקר ולפיכך פטורין מן המעשר אצל כתיב הלל און לו דין לקט ומייצין כמעשרות ורבי יוסי אמר שמענו שאפילו כתיב הלל אחיה ממני' דכיון דקנטון רבנן והפקדו השללים שנוגעות בלחך הרי הוא כהפקד ב"ד ופטור מן המעשרות:

הלכה ג בותני' שולחנות. שם לשלחן שלפני השלחני שמקבל עליו וכן קורין החלפני שלחני ככל המשנה: **במדינה**. ביבולשים וי"מ ככל ע"י ישראל חוץ לירושלים והיו מחליפין מהלית השקל לכל מי של"ר: **ישנו**

במקדש. לפי שהיה הו"מ מתקרב היו יושבין במקדש כדי שיהיה להביא ול"מ' במקדש היינו בירושלים: **הסחיו למשכן**. והיו יושבין העבדו במימו של מי שלה הביא שקליו: **לוי**. לאפוקי מ"מ"ד כל דעבר על פקודי"א: **אצל לא נשים**. והמו א"ש כופר נפשו כתיב ולא אשה: **ולא עבדים**. דילפינן לה לה מאשה: **וקטנים**. אפילו הביא שמי שערות והוא פחות מבן עשרים: **שזב אינו פוסק**. אצ"ו מלשקול כשצילו שאומרין לו מאלח שמת עליו בשנה שעברה והעמדת עליו זאת המלוה תן עליו תמיד עד שיגדל ולא תפקוד: **ואין ממשכנין אס הכהנים**. א"ע"פ שחייבין במחלתי' השקל: **מפני דרבי שלום**. מפרש בגמ': **כל כהן ששוקל אינו חוטא**. וא"ע"פ שאינו חייב לשקול וק"י"א א"ס שוקל נמצא קרבן צבור קרב משל יחיד קמ"ל דל"טו חוטא לפי שהוא מוסרו לציבור **לגמרי**: **לעלמן**. להנחמן ולא היה דלמייצין לשקול אלא שעומר ושמי הלחם לוקמין משקלי ישראל לנדן: **גב' הא לתבוע מובצין**. מן הנשים ועבדים וקטנים דרוקא און ממשכנין אהו: **דהא דסימר** שמובצין מן הקטנים דוקא כשהביא שמי שערות א"ע"פ שלא הגיע לכלל שני: **אצל אס לא הביא שמי שערות**. **ולא הגיע לכלל שמי אפילו מובצין לא: ולמשכן און ממשכנין עד שיע"ב שמי שערות**. ובידל שיע"ב לכלל שמי ל"ה ה"ג ולמשכן און ממשכנין עד שיהיה בן ב'. ולפ"ו יומא הלל א"ף הסוגיא לקמן (הלכה ד): **כינוי הסניטא**. כן כ"ר לפ"ס ממני' דלרבי שלום היינו מפני הכבוד לאצ"ו ולי נראה מפני הכבוד היינו שמוחייבים לנהוג כ"ס כבוד דהוא ע"ד וקדשתו ואיסקולא ליהא דכיון דתנאי ר"ב כ"ה הוא על העמדת לגבות הס מחלו לכהנים: **ג"כ עבדים**. יטו. זה בגימטריא ש"ס ע"ב והכהנים והלויים ככלל: **כן משיצין חכמים ל"ר**. דלחכמים סוכרים דלר"ז מותר להביא משקלי הכהנים ועמך ושמי הלחם שלא נאמר וכל מנחת כהן אלא כמנחת כהן יחיד אצל לא כמנחת ש"ו ב' כשנתפוט ע"ס לצבור: **הטואל יחיד מסה** יטו. כמו דל"טו שיע"ד חלוק מנצור שטמאת יחיד מטה ואין טמאת צבור מטה ה"י א"כא חלוק בן מנחת יחיד מנחת צבור: **וקשיא וכו'**. הש"ס לא נמצא ליהא כ"י ע"י ומוקשי עליה א"י הא דקאמר בסומן והוא מומיז לון שיימיא הוא וכלאו קאמר ר"ה: **שאין חטואל וכו'**. ממני' היא כפ"ו ליומא: **הוא משיב לן**. וכי שקלים לאו נדבת יחיד כן ולמה יביא מן עומר ושמי הלחם: **על דעבר בימא יסן**. דהיינו כהנים ולויים וישראלים שכולן עברו ב"ס סוף: **על פקודים**. היינו ב"ד אהו שמנונו לנדן ב"ן אהו שמנונו ע"ס ישראל יתנו מרומת ה' והא דכתיב כפרשת ואלה פקודי וכתפ פקודי מעלה האמת ככר וגו' דשמעינן דהכהנים לויים לא נתנו היינו בתרומת האלדים אצל בתרומת

שקלים לקרבנות צבור והאזו כולן: **כל דעבר על פיקודי"א**. וכהנים ולויים לא עברו במנין לפני מטה אלא הוא הלך לפתחי האליהם ומנה אותן: **הלכה ד** בותני' קני זבין חזות. מוריס זבין יונה שזיב מביאין ובתמיים יאירי אצל כנכרים און זבין חזות: **כל שהוא נידר ונידב מקבלין מידן**. דכתיב א"ש א"ש לרבות כנכרים שגודרים נדרים ונדבות בישראל: **וקן מפורש ע"י עזרא**.

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל:

הלכה ג הא לתבוע כ"י ואין ממשכנין עד שיע"ב בן עשרים. כ"י הוא גירסת מן הגאון ג"ע לפי שעת הירוקה הגדול בסומן ר"ב וכו' שעת הרע"ב ומדברי הרמב"ם בפירושו נראה דגרי' כ"י הישנה ונראה שמובעין וממשכנין חלוקה ד' הא דמיא כשהביא ב' שערות וק"ל עד הא דמתן און ממשכנין אלמא ס"ל דהבבאי ב"ש לתבוע הוא דמובעין אהו און ממשכנין אהו און יחזור בו ויחזר לדין ממשכנין עד שיע"ב ב"ש ומיחו משיבא ב"ש ממשכנין אל"י ב' האלון ו"ל הוא העיקר וא"ש ע"ס סוגיא דגמ' לקמן הא לתבוע כ"י וע"י מ"ה"ח כ"י הוא המליך עוד וא"י כמבאר ק"ו הדברים הנוגעים אל הכנת הא' הלאו ו"ל: